

И двамата се записали доброволци въ военната школа. Василъ Левски постъпилъ веднага, а Любенъ Каравеловъ останалъ още малко да приказва въ събора и да пише книги. Той си направилъ въстаническа форма. Праздниченъ день тѣ се събирали наедно за почивка и другарска гощавка, пѣли хайдушки пѣсни и правѣли военни упражненія.

Тогава именно Любенъ Каравеловъ при единъ решителенъ подскокъ нарекълъ Карловския юнакъ — *Василъ Левски*. Ала плановѣтъ на славянскитѣ младежи не се сбжднали. Великитѣ сили се намѣсили, школата била затворена и младежитѣ изпждени. Василъ Левски се завърналъ въ България, а Любенъ Каравеловъ билъ хванатъ като бунтовникъ и запрѣнъ въ тъмницата въ Будапеща (1868 г.)

Каравеловъ и Василъ Левски въ Букурещъ

На следната година Василъ Левски отишелъ въ Букурещъ да работи съ други българи за народното дѣло. Любенъ билъ освободенъ отъ тъмницата, та и той стигналъ въ Букурещъ. Двамата пакъ си подали ржка и решили здраво да работятъ. И двамата били на по 32 години, здрави и зрѣли за работа. Любенъ билъ високъ съ голѣма глава и черна брада, а Левски по-дребенъ, по-сухъ, ала извънредно пѣргавъ и решителенъ човѣкъ. Любенъ билъ ученъ, поетъ, писателъ, Левски билъ бръзъ, летѣлъ като сърна и обхождалъ всички балкани, градове и села, да се срѣща съ българитѣ и да имъ говори за народното дѣло.

Презъ есенъта, 1869 г., Каравеловъ и Левски свикали въ Букурещъ българско народно събрание и избрали *Бунтовенъ комитетъ*, който да подготви българския народъ за бунтъ, въстание, противъ султана. Каравеловъ станалъ *председателъ на Комитета*, започналъ да пише и печати вестникъ „Свобода“, а Левски билъ натоваренъ да подготви въстанието въ вътрешността